

Szerkesztőség:
 Templom-utca 14. szám. földszint.
 jobbra.
 Bermentellen leveleket csak ismert
 kézzel fogadunk el.
 Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
 Templom-utca 14. szám. földszint.
 jobbra.
 Hirdetések díjazás szerint.
 Egy sa. szám 5 kr. önn-p. és vasárnap
 utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:
 Helyben házhoz fordva:
 Egész évre 12 frt.
 Fél évre 6 frt.
 Negyed évre 3 frt.
 Egy hóra 1 frt.

Vidékre postán küldve:
 Egész évre 14 frt — kr.
 Fél évre 7 frt — kr.
 Negyed évre 3 frt 50 kr.
 Egy hóra 1 ft 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők.

Megfútták a trombitát.

Arad, január 4.

Mocsáry Lajos országos képviselő ur vidéki körútra indult. A mint azt a függetlenségi párt helybeli közlönyében aradi keletkezéssel megjelent mai cikkje bizonyítja. A nemzetiségi politikája által nagy népszerűséget nyert képviselő sorakozásra szólítja fel a híveket, s a függetlenségi párt részéről nem mindennapi számítás, hogy éppen őt szólalaltatja meg Aradmegyében. Az ő nevével lehet hatni a románokra, úgy a mint meghatották Mocsáry nemzetiségi elvei az erdélyi románokat is, a kik özönével intézkedni hozzá üdvözölő sürgönyöket, s még diszalbummal is meglepték. Arról is beszélnek, hogy már több ugnevvezett nemzetiségi kerületből kapott felszólítást Mocsáry a képviselőjelöltség elfogadása iránt, s nem lehetetlen, hogy a függetlenségi párt éppen Aradmegyét kívánja vele boldogítani. Nem lehetetlen ez azért sem, mert Kecskeméten, Halason, Hódmező-Vásárhelyen stb. aligha fognak megválasztani a derék férfit.

Nagyon jellemző az, hogy míg néhány hónappal ezelőtt az egész magyar sajtó politikai pártkülönbség nélkül elítélte Mocsáry hírhedt röpiratát, most mégis ő jelentkezik újra a függetlenségi párt vidéki trombitájának.

Akkor Mocsáry szóról-szóra ezeket írta: »Nincs lap ez idő szerint, melylyel én egy gyékényen áruhatnék, — a függetlenségi pártnak nincs(?) lapja e pillanatban — de valószínű, hogy nem is lett volna hajlandó bármely lap helyet adni az én nézetem fejtegetésének.« — Most már, uti figura docet, megint van lapja. Nem szól ugyan mai cikkében a nemzetiségi kérdéssel az értelemben, mint tavaszi röpiratában, de, úgy látszik, helyet kap a függetlenségi párt lapjaiban újból, mert akkor azt a választások előtt hasznossá válhatót elvet proklamálta, hogy a nemzetiségek egyedül a függetlenségi pártéhoz való csatlakozásban, s az azzal való szövetségben találhatnak üdvöt.

Bámulatos egyébiránt, hogy az emberek milyen könnyen felejtnek. Például a függetlenségi párt helyi közlönye, az »Arad és Vidéke« mult 1885. évi június 23-diki számában Mocsáry röpiratáról írván, azt mondotta, hogy

elfordult az egész nemzet némán, hidegen attól a tantól, mely a magyar kulturmozgalmat elítéli s a Magyarországot lakó népek között éppen csak a magyar nemzetől tagadja meg a jogot, hogy nemzetiségét védjé, fejlessze. — Akkori cikkét az »Arad és Vidéke« következőzleg fejezte be:

„Mocsáry megértette, hogy egyedül áll az ő különös nemzetiségi politikájával. Az ő jelszavára nem támad visszhang sehhol a hazában. Ha lelkiismeretének tartozott azzal, hogy kimo. dja azt, ami szívén fektűt: jól van. megette. Aztán hallgatnia kellett volna. látva, hogy a magyar nemzetre nem lehet olyat rádszűlni, amit, hogy paraszatosan szóljunk, nem vesz be a természetébe.

Mocsáry azonban nem hallgatott. Új röpiratában tovább prókatorodik a nemzetiségi aspirációk mellett. Különösen a román aspirációk találnak benne meleg szöszölöt. A többek között megbotránkozik azon, hogy egyetlen román főispán sincs. És így tovább.

A nemzetiségi túlzók szemei eléggé ki vannak ugyan nyilva, hanem Mocsáry igyekszik még jobban kinyitni. Szamoljon ezért a lelkiismeretével. A magyar közvélemény le nem nyúl a Mocsáryval.

Tehát a magyar közvélemény fél évvel ezelőtt leszámolt Mocsáryval, azzal a Mocsáryval, a ki érezte és tudta, hogy nem azon az uton jár, melyen kellene, s visszagondolván Heróstratesre, maga nevezte röpiratát merényletnek.

Merénylet volt az csakugyan, merénylet a magyar állameszme ellen, s mi sajnáljuk azt a pártot, mely apostolként küldi ki vagy iratja Mocsáryt, a ki minden hazafiai következetesség sárba tapodásával kikelt a közművelődési egyesületek ellen, melyek az ő balvégzetű fölfogása szerint minden áron magyarosítani akarnak, s kikelt a népiszkolai törvény ellen is, mint a mely szintén magyarosításra törekszik; A pponyi Albert grófnak pedig éppen nem tudta megbocsátani, hogy a kulturai egységet proklamálta, a melyben Magyarország polgárainak össze kell forniok.

Am mi nem irigyeljük Mocsáryt a függetlenségi párttól, s még arra sem használjuk fel az alkalmat, hogy felsoroljuk mindazt, a mit Tisza Kálmán és az őt támogató szabadelvű párt a magyar állameszme érvényre emelése és a magyarosítás érdekében tettek, mert különben is felteszük azt, hogy az ország valódi közvéleménye tud különböztetni, s felismerte az ál-apostolokat, a kik ezereves múlt-

ról és jogok feladásáról beszélnek és irnak, de feladni készek azt, a mi nekünk legszentebb, magyarságunkat és faji erősödésünkre irányzott törekvéseinket.

Sorakozatok tehát jó magyarjaim Mocsáry hívó szavára, a kinek megbocsátották azt, a mit fél évvel ezelőtt vétett. Megbocsátották: ad majorem electionibus gloriam. De ha Mocsáry azután megint úgy viselkedik, mint a mult évben, akkor hiába áll nekünk elő Irányi Dániel azzal a kijelentéssel, melyet a képviselőház 1885. évi február 8-diki ülésében tett, hogy t. i. Mocsáry csak egyéni meggyőződésének adott kifejezést, s hiába fogja beszéddét azzal végezni, a mivel akkor végezte Mocsáry ellenében, hogy »vigyázzunk: nehogy másoknak tulságosan kedvezve, magunknak sirt ássunk!«

A felelősséget azért a függetlenségi párt nem fogja magáról lerázhadni. Legyen az eszközökben válogatos, ha tisztának akar tartatni. A nemzetiségi kérdéssel nem szabad könnyelműen bánni. Mocsáry hirdette azt, a mi nem igaz, hogy mi elnyomjuk a nemzetiségeket, s ha folytatja az agitatót a függetlenségi elvek takarója alatt, jöhet még idő, a mikor Irányi Dániel mementőjára emlékezve meg fogjuk kérdezni, hogy: kik há a sírásók?

A magyar miniszterek Bécében. Budapestről írják január 3-iki kelettel: Tisza Kálmán, Szapary gr. és Széchenyi gr. miniszterek ma este Bécsbe utaztak. Azon conferenciák, melyeket Sturza román miniszter tegnap és ma Kálmány gr. külügyminiszterrel folytatott Sturza azt indították, hogy a román kormány a székely- és a dóltáviratilag Bécsbe hívja, kik holnap tényleg meg is érkeznek az osztrák fővárosba, úgy, hogy az érdelemes szerződési tárgyalásokhoz azonnal lehet fogni. Ugyanezért Széchenyi gr. kereskedelmi miniszter már ma felutazott Bécsbe. Az osztrák-magyar vámc onferentia tagjai csak holnap este indulnak Bécsbe.

Baross Gábor közmunka- és közlekedésiügyi miniszter képviselői mandátumáról lemondott. Az ezáltal megürült győri választókörletben az új képviselőválasztás valószínűleg a legközelebbi idő alatt a ki fog iratni s előrelátható, hogy Baross egyhangulag újból meg fog választani.

A képviselőházból. A képviselőház legközelebbi — tolyó hó 8-án megtartandó — ülésén az 1887-iki állam-költségrelevéti előirányzat tárgyalása a

legközelebb következő ülések valamelyikének — valószínűleg a csütörtökön folyó hó 13-án tartandó — napirendjére fog tűzteni. A képviselőház pénzügyi bizottsága azon törvényjavaslatokat, melyeket a pénzügyi és kereskedelmi miniszterek a képviselőház utolsó ülései alkalmával nyújtottak be, valószínűleg f. hó 10-én kezdi tárgyalni.

VÁROSI KÖZÜGYEK.

— Arad város januári közgyűlése. —

Arad sz. kir. város törvényhatósági bizottsága részéről 1887. évi január hó 12-én d. u. 4 órakor tartandó rendes havi közgyűlésben felveendő tárgyaknak sorrendjét adjuk a következőkben:

1. Polgármester jelentése 1886. évi december hóról.
2. A nagymélt. m. kir. belügyminiszterium az alfalmákat pusztító vértett kiirtása és megállítására tárgyában. Arad sz. kir. város belterületén levő telkek elkerítése, a kerítés-ek fenntartására és újból építéséről: az élelmezésre szolgáló kisebb négylábú élőállatokkal való bánásmód iránt alkotott szabályrendeleteket a megerősítési záradékkal ellátta.
3. A tanács jelentése a pálinkaméresi regalejog bevétele tárgyában.
4. Az igazoló választmány alakítása az 1886. évi XXI. t. cz. 25. §-a szerint.
5. A bíráló választmány választása az 1886. évi XXI. t. cz. 43. §-a szerint.
6. A közigazgatási bizottságból kilépő 5 tag helyének, az 1876. évi VI. t. cz. 3. §-a értelmében választás utján betöltése.
7. A polgármester jelentése az 1887. évi XX. t. cz. 178-iki §-ának rendelkezéséhez képest az árvászekhez törvényhatósági kirendeltek iránt.
8. A loavató bizottság megalakítása az 1873. évi XX. t. cz. 6-ik §-a szerint.
9. A sorozó bizottság szervezése az 1886. évi a véderőről szóló törvények végrehajtása tárgyában kiadott honvédelmi miniszteri utasítás 50-iki §-a értelmében.
10. A szakbizottságok megalakítása 1887. évre.
11. A nagymélt. m. kir. belügyminiszterium intézkvénye a Spitz Manó-féle csődöt-megszüntetve szeszgyár-telep előtt elvonuló Marospart vonal szabályozása tárgyában hozott közgyűlési határozat feloldásáról.
12. Arad sz. kir. város árvászekének jelentése az árvapénztári tőkek után 1886. év második felében befolyt kamatokból a város közönséget kezelésműen illető 1510 frt 60 krnak a városi közpénztárba történt beszállításáról.
13. A tanács jelentése az ut- és csatorna-építési szabályrendelet tárgyában.
14. U. a. Langó Ferenc kérelmére havi segélydíjának megajvitása iránt.
15. U. a. 1886. évi novemberhóra elő- és leírt rendelt állami adó után esedékes közönségi adó elő- és leírása iránt.
16. Az ipariskolai bizottság előterjesztése az építészeti rajzitanításra megválasztott Tabakovits Emil rajzitanítónak és az előkészítő osztályhoz Fischer Antal közönségi tanító megválasztására, illetve megerősítésére iránt.

17. A tanács jelentése Aradmegye kir. tanfelügyelőjének átiratára az aradi állami felső leányiskola helyiségeinek bővítése iránt.

18. U. a. a főzsinagvgy előterjesztésére a tisztii nyugdíj-alapszabályok 24-ik §-a értelmében a nyugdíj-alap kamataiból nem fedezhető nyugdíjak aránylagos felosztása tárgyában.

19. A tisztii-ügyszeg jelentése Ring Henriettel 87 hold föld bérlete iránt kötött szerződés jóváhagyása iránt.

20. U. a. Tessényi Zsigmonddal a templom és Kazinczy-utczák sarkán levő iskola-épületre szükséges villámhárítók előállítása iránt kötött szerződés jóváhagyása tárgyában.

(Vége köv.)

Insztitőrüs Kálmán,
főjegyző.

MEGYEIE KÖZÜGYEK.

— Aradmegye januári közgyűlése. —

Aradmegye törvényhatósági bizottsága 1887. évi január hó 10-én tartandó rendes közgyűlésén felveendő ügydarabok:

52. A megyei árvászek jelentése, Must Teréz és István bérzériendi lakosok végrehajtási árverés alá került ingatlanjainak a gyámpénztár részére történt megvételéről tárgyában.
53. A megyei árvászek jelentése, a gyámpénztár tulajdonát képező Dalka Szófia-féle almái, és
54. Lupej Makrina-féle jószási ingatlanok ismét eladása tárgyában.
55. A világiós járás főszozlabirájának jelentése, melylyel Galsa községnek, a közlegelő egy részének haszonbérbe adása és a haszonbérjövetelemnek iskola-építési alap gyjtésére való felhasználása tárgyában határozatát bemutatja.
56. A radnai járás főszozlabirájának jelentése, melylyel Halahis és Kujás községnek az adószedő esküdt fizetések megállapítása tárgyában hozott határozatát betérjeszti.
57. A borosjenői járás főszozlabirájának jelentése, melylyel Monyoró községnek behajthatatlan közönségi adóhátralékok leírása iratása tárgyában hozott határozatát bemutatja.
58. A pécskai járás főszozlabirájának jelentése, melylyel Magyar-Pécska községnek a közönségi közmunka kötelező megváltása tárgyában hozott határozatát betérjeszti.
59. A radnai járás főszozlabirájának jelentése, melylyel Radna községnek mezőbírói állás szervezése tárgyában hozott határozatát bemutatja.
60. A borosjenői járás főszozlabirájának jelentése, melylyel Apatelek községnek új tűzoltó-eszközök beszerzése tárgyában hozott határozatát betérjeszti.
61. A ternerjai járás főszozlabirájának jelentése, melylyel a tauzci körjegyzői szövetheteli községnek a községgház kibővítése tárgyában hozott határozatát bemutatja.

Arad, 1887. jan. 4.

Szathmáry Gyula,
főjegyző.

deki. Ez meg egy főrangu maecenás itt nem részletezheto közbejött elvették minden kedvét a szerződéstől, és vissztért a vidékre, hol tovább is lelkesült a szinpadért. Legutóbb 1882-ben volt Szezen, hol hatalmas szerepört töltött be a társalgási és salondramái hősök alakításával, s elérte delelő pontját. Finom érzékével megérezte, hogy megjött a fordulópont mai szerepköréhez és éppen úgy mint évekk elvöltött Felekiné, észrevétlenül maradt meg tovább nymbusában. Mielőtt Krecsányihoz jött volna, új örökét Kolozsvárt vette át.

Itt Aradon a közönség szivesen látott művésznőt, ki nap-nap mellett ambícióval és törhetlen szorgalommal felel meg nagyszámú szerepeinek. A szinpadon kívül kis leányának el, ki ha a szinpadra lép, jövőt teremthet magának.

Siposné mai jutalomjátékán az aradi művel: közönség méltánylatára alig van szükség hivatkozni. Egy olyan pálya, melyet ő megfuttat, már magában is kötelez.

Az aradi közönség pedig ezt sokkal jobban érti, sem hogy mi itt ne mellőzhessük a felesleges reklam szavait.

(T—s.)

Első gyilkosságom.

[14. Folyt.]

(Regény.)

Írta: Macó G., a pártii rendőrség volt főnöke.
 — Az »Aradi Közlöny« számára fordította: M. G. —

VI.

A Morgue. — Dr. Tardieu.

„Persze kartársaink, a kik ilyen alkalma-
 makkor meghatványan, gyakran nincsenek ve-
 lünk egy véleményen és ez számos bünygyi
 vizsgálat menetére zavarólag, sőt bönítölög
 hat. Ez onnét ered, hogy a sietve eszközölt
 vizsgálat nem alapos. Azt is figyelembe kell
 vennünk; hogy ezeket az urakat nem kötelezi
 olyan hivatalos esku, mint minket, alkalmaz-
 zott törvényeszi orvosokat. A mi vélemény-
 nyünk a törvényszékre néve irányadó, egy
 tévedésnek borzasztó következményei lehetné-
 nek, emberi élet és szabadság gyakran csu-

Az »ARADI KÖZLÖNY« tárczája.

(Január 5.)

Színész-pantheon.

(Aradi színészek jutalomjátékain.)
 — Az »Aradi Közlöny« eredeti tárczája. —

IV.

Siposné Dobozi Lina.

Nagy műfnézeteknél, hol a szereplő szí-
 nések kiforrott tehetséggel kizárólagos sze-
 repköröknek élhetnek, sokkal könnyebb a
 művészi individualitást megőrizni, mint vidé-
 ken, hol le többször a mindennapos szükség-
 es a repertoire kényserítésre hetekig eltereli
 tulajdonképpeni szerepkörétől a személyzet
 elsőrangú tagjait is.

Az ambíció olyan kényes virág a szí-
 néznél, mely a sikerek verőfényében el csak
 meg, s mihely a robotmunka szükségese áll
 elő, maga a színész is csak robotol. Játéka
 chablonszerű lesz és egyénisége, mely egye-
 dül emelné fel a közönség előtt, elvész.

Annál természetesebbnek látszik az elis-
 merés Siposnéval szemben, ki huszonhét évi
 játszás közben megtudta őrizni színészi egyé-
 niségét és kellő időben találta el az átme-
 neti korszak vonását, mely színésznő-
 nél bizonyos időben nagy fontossággal bír
 szerepkörük jövőjére nézve. Naivák, hogy
 mikor kerülnek el a gyermekleányok costume-
 jétől a társalgási szerepek légkörébe, s viszont
 salon-dramák hősnői mikor áldozták fel a
 — tagadhatatlanul — ambíciózus huszág inge-
 rért és azt az any-színésznők szerepkörében
 működtek, — ez tagadhatatlanul olyan for-
 dulópont színésznők életében, mely a finom
 érzék mellett a pályaszeretlet legmelegebb
 nyilvánulását követeli, hogy áldozatot is tud-
 jon hozni azért a világot, melylyel egyénisége
 hosszú éveken át ősz zeforrott.

Igazi színésznő egy ilyen fordulónál
 sohas tud habozni, mert a sikerekben is min-
 dig magát a pályát szereti.

A magyar szinpadnak egy ilyen alakja
 Siposné, ki ma este az aradi színház, egyik
 jutalmzott aként lép a közönség elé, mint

osztályosa annak a soha meg nem szűnő fá-
 rasztó harcnak, melyet a Krecsányi társulat
 itt Aradon vir a vidéki magyar színészet ni-
 veaujért. Természetes, hogy így minden
 színházbarát előtt olyan ismerős, mint a ki-
 vel csaknem naponta találkoznak és tegyük
 hozzá — szivesen. Siposné abban a szerep-
 körben, melyben ma kedvence az aradi közö-
 nségnek, a legnehezebb feladattal áll szemben
 ezért. Működése nem zajos külsőségekben
 nyilvánul már és éppen ezért elsősorban mé-
 lyen kell, hogy hasson a kedélyre, hogy
 figyelmet keltsen. Ebben a szerepkörben min-
 den taps, a felhangzó tetszés legkisebb jele
 is már művészetről tanusodik. Es így van
 érteke, a mit csak az odaadás és a változat-
 lan passio szűlhet.

Ez különben elég csodálható Siposnéval,
 ki színésznő szintén és színész szülőktől szárm-
 azott. Atyja Dobozi Bertalan, a régi színi-
 iskola egyik kiválóbb alakja volt, ki az 1848-iki
 catastropha után tűnt le a szinpadról.
 Anyja Szilágyi Julianna volt. Másodsor Gyön-
 gyösi Pálhoz ment férjhez. Gyöngyösi ké-
 söbb a nemzeti s inház pénztárnoka volt.
 Siposné szülei még a Pósa-féle színtársulat-
 nál működtek, mikor már az alig négy éves
 Lina akkori szokás szerint verseket szaralt a
 szinpadról a közönség nagy tetszése és ál-
 melkedése közben.

Első szereplése azonban még korábban
 esett meg. Miut három éves gyermekleányka
 „Jelva az orosz árva“ című darabban érde-
 kes funkciót végzett. Egy hercegnő leány-
 kájaként az utcazi harcra decorált égő város
 színén — ellélt keresztül futnia. A borzasztó
 látvány azonban valóban megborzasztotta és
 nem akart a szinpadra kimenni. Atyja erre
 erő-en rákáltott, mire a kis Lina a szinpad
 közepéig kitutott, honnan ismét vissza akart
 szaladni. A szinfalak mögül azonban újra
 viszatértette a kegyelmet nem ismerő
 hang, mire a gyermek „hatásosan“ össze-
 esett a szinpadon, hova akkorra ért egy zord
 katona.

— Még itt is egy poronty? — kiáltá
 a bős vitéz még zordonabban és szuronyá-
 val a gyermek felé döfött.

— Apa! Apa! — sikoltott fel a kis
 Lina és a bős katona e természetes kétség-
 beeséstől ijedten ellilant. . . . Torockón egy
 alkalommal szokásos szaválata után kihivták
 a torockói menyecskék és kis kötenyét tele-
 hullattak apro ezüst pénzzel, míg a község
 plebánosa egy tallért adott át neki, ékes szav-
 kaban jósólva jövőjét. És ez rohamosan tel-
 jessedésbe is ment. Nyolcz éves korában Ko-
 loszvárt már önálló szerepeket kezdett ját-
 szani és főleg az akkor divatban levő két
 darabban a „Tizenkét óra“ és „Egy órá-
 ban elragadta a közönséget. Kéссvel utána
 Miskolczon már a „Londoni koldusok“ Smaik-
 ját játszta, és tizennégy éves korában Győr-
 ben és Pécselt a társulat első naivája volt.

Ez utóbbi helyen mely benyomást tett
 reá a Prielle Cornelia látása. A nagy mű-
 vészno feledhetlen alakításai nagy átalakulást
 idéztek elő egész lényében és ma is öröm-
 mel gondol arra a nagy hatásra, melyt az
 igaz művészet iránti érteket végleg felkeltte
 benne, míg Egressy, Lendvay, Szerdabelyi
 és a többi nagyok, a kikkel e közben játszott,
 a színészet iránti rajongását fokozták.

1861-ben ment férjhez Sipos Károlyhoz
 és a nagyobb társulatokkal bejárták az ország
 valamennyi számításba eshető városát és a
 legkülönbözőbb szerepekben változatlan ked-
 vence volt a közönségnek. A fesch, kiscsat-
 tanó arcu fiatal asszony és a jeles színésznő
 együtt hodított Siposnéban játszta a „Czi-
 gany“ Rózsáját, a „Tűsők“ Fanchoniát,
 Gauthier Margitot, Aidát („IV. László“) és
 a többi kiválóbb szerepeket, melyek egyes kí-
 dékelen még ma is emlékekben vannak a köz-
 önségnek. A dícsőség mellett ha néha ki is
 jutott egy-egy nehezebb nap, igazi bohémien-
 verrel tette túl azon magat és ma is azt tartja,
 hogy ha s szász szor születne ujjra, ismét csak színész nő
 lenne.

Hogy e szép ragaszkodás mennyi alap-
 pal bír Siposnéval, kitűnik a szegedi esetéből.
 A havanas évek végén érkezett egy alkal-
 lommal a társulat Szegedre s vele Sipos-
 né. Mindjárt a saison elején elhalt három

Külföld.

Az orosz követelések a bolgár ügyben. Pétervárról jelentik: A politikai feszültség enyhült, egyrészt az angol misztifikáció és az ünnepek miatt, másrészt pedig azért, mert készülni kell a bolgár kérdésben való utolsó játszmára. A bolgár ország fejlődését még mindig nagy érdeklődéssel kísérik, de nem beszélnek róla oly szenvedélyesen. Az orosz diplomácia még mindig ugyanazon az állásponton áll, a melyen állt, mikor több nagybatalom felszólítása folytán megnevezte a maga jelöltjét a bolgár trónra. Az orosz követelések a következő négy pontban foglalhatók össze: a bolgár regenség visszalép: az összes pártokból ideiglenes kormány alakított; törvényes nemzetgyűlés választatik; a mingreliai fejedelmek jelölését elfogadjatik. A bolgár küldöttség összejele Battenburg Sándor herceggel, hogy gyanút keltsék; annak jelöltje tekintik, hogy a Sándor herceg tervezett visszatéréséről szóló hírek alaposak. E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az ilyen kísérlet talán az egyetlen pont, melyre nézve Oroszország minden békés érdekte daczára sem fogadtak el transzaktiót. Nemcsak diplomatikai körökben, de a császár környezetében is általános az a feltevés, hogy Sándor herceg visszatérése a fejedelemségbe azonnal maga után vonná az orosz occupatiót. (Jelentésként ismétlések. Szerk.) noha Oroszország szilárdul el van tökéltve ettől a lépéstől — ha csak a mondat eshetősége nem áll — tartózkodni.

A háború eshetősége. A pétervári hírlapok ismét harcias hangon írják: így a „Novoszi”, mely rendszeresen mészélt magát, azt jósolja, hogy a háború még április elsőjében elötlök fog történni. A lapok azt állítják, hogy Oroszországnak becsületese érdeke nem engedik, hogy az eddigi engedmények (?) túl menjen. A német orosz közvélemény, melyet egy tény sem tanusít, valószínűtlen. A panszláv lapok ellenzik a Törökországgal való szövetséget.

Legujabb posta.

Törökország és a Bismarck lapja. A „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” konstantinápolyi előkelő kézből nyert tudósítást, mely következőleg hangzik: Mind- eddig az a szabály állott fenn, hogy ha egyes kormányok eseményeit megbírálták, svagy valamely állam politikája ellen küld- mellett folytatják, az illető állam uralko- dója irányában bizonyos tiszteletadással voltak. Sajnos, hogy ezt a jó szokást, min- denben ami Törökországot érinti, azóta figyelmen kívül hagyják, mióta az Oroszország és Törökország közt fennálló jó viszonyról van szó. Főleg az angol és a magyar hírlapok határozottan orosz gyűlöletükben támadólag és igaz- ságtalanul nyilatkoztak a szultá- nálról. Törökországnak nincs oka, hogy Oroszországgal szemben rövidlátó el- lenzéki politikát folytasson, ami azon- ban nem azt jelenti, mintha Törökország hajlandó volna, hogy legfontosabb érdekeit Oroszországnak feláldozza.

Az orosz-német szövetség. A „Times” a legnagyobb határozottsággal fon- tartja Oroszország és Németor- szágnak szövetségére vonatkozó vonat- kozó híreit. E szövetség természetesen, mint a német- és osztrák-magyar szövetséggel szem- szerhetetlen megátámadás, az új szerződés azonban nem áll egyenes ellentétben a ko- rábbival, s a két szövetség, egyes specialis esetek kivételével, egymás mellett megállhat. A most megkötött szerződés mintegy „negatív szövetség”-nek nevezhető: a melyben

pán ettől függenek. Ezért a törvényszékek szerzőikét megválasztásánál nem lehetnek eléggé óvatosak, kötelességük a legtapasztal- tabb és legmegbízhatóbb tekintélyek tanácsát kikérni, olyan orvosokat, kiknek hírneve min- den kétségen felül áll, mert az őket érő fe- lelősség óriási. Ugyanez áll az elmeháboro- dottak orvosaira néve is. Egy szavuk meg- vonja az embertől önlehatározási képességét. A beszámíthatatlannak nyilvánított vádlatot za- badhá és ártatlanná teszi, az ellenkező halála ítéltetését vonhatja maga után.

„Teljesen méltányom az ön fellegását, orvos ur. Igaza van, gyakran az önk kezé- ben nyugszik az élet és halál feletti döntés.” „Isten önnek biztos ur”, végezt dr. Tar- dieu. „ha szükségére lesz rám, holnap öt óra tájban a vizsgáló bírónál talál.” Az orvos eltávolsága után felraktam a pe- cseteket a bűnjelekre és városi vasszal a kö- vetkező tartalmu cédulát eróstittem rájuk: „Az Ódeon-nyégy rendőrbiztossága. Jegyzőkönyv 1869. január 26. Egy ismeretlen elleni gyilkossági gyaou ügyében. Egyetlen persét.

Tartalmaz: öt darab fekete perkált, mel- lyek egyike egy négyzetméter nagyságú. Két darab vasszürke posztót. Két kapuzát, melyek női barisnya felső végére vannak varra és B j jellel jégvezérek. Mindezek a Princess-utca egyik házának vedres kútjában talált két emberi láb borítékát képeztek.

Macé Gusztáv rendőrbiztos.

A pesét felillesztése után elváltotam a Morgueból, hogy az igazságügyi palotába menjek az államügyesnek és a vizsgáló bi- rónak a történetéről jelentést tenni.

„A talált hullarészek” így végeztem szóbeli jelentésemet, „egy öreg ember bor- zalmasan széldarabolt testrészei.”

„Tegyen ön mindent mozgásba, hogy az ember kiletét felfedezze,” utasított a bíró.

„Meg fogom még a lehetetlent is tenni,” volt válaszom.

Németország és Oroszország kötelezték ma- gukat, hogy egymás ellen nem intervencionálnak és pedig Németország egy orosz és osztrák- magyar Oroszország egy német és francia háború esetében. Mivel ez a kettős szerződés Ausztria-Magyarországot és Franciaországot paralyálja, a szerződésnek ez által sokkal hy- potheticusabb a jelentősége.

„ARADI KÖZLÖNY”

előfizetési feltételei.

Helyben házhoz hordva:
Egy évre 12 frt — kr
Fél évre 6 „ — „
Negyed évre 3 „ — „
Egy hónapra 1 „ — „

Vidékre postán szétküldve:
Egy évre 14 frt — kr
Fél évre 7 „ — „
Negyed évre 3 „ — „
Egy hónapra 1 „ — „

Az előfizetési pénzeket kérjük, legez- szerűbben posta-utalvánnyal, mielőbb bekül- deni, hogy a lap pontos expedícióját fennka- dás nélkül teljesíthessük.

Mutatványszámokat kívánatra egy héttig ingyen és bérmentve küldünk.

Arad, 1887. január havában.

Az „Aradi Közlöny” szerkesztősége és kiadóhivatala.

NAPTAR.

Január 5. Szerda. Róm. cath. naptár. Simeon. Prot. naptár. Simeon. Görög-ország napt. (december 24.) Jenőke. Nap két 7 óra 51 perc. Nyugszik 4 óra 20 perc.

Január 8. A megyei tisztviselői kar elite-bálja a „Fehér Kereszt” nagyteremben.

Január 10. Arad megye törvényhatósági bizottsá- gának közgyűlése d. e. 9 órakor.

Január 12. Arad sz. kir. város törvényhatóságá- nak közgyűlése d. n. 4 órakor

Január 14. Arad megye közigazgatási bizottságá- nak ülése d. e. 9 órakor.

HIREK.

Arad és Vidéke.

Lapunk szerkesztősége és kiadóhivatala Tempom-utca 14. sz. a földszint jobbra található.

Kérem t. előfizetőinkhez. Lap- punk szétküldésében és helyben való kihordásában felmerülő legkisebb ren- detlenségnek, vagy hanyagságnak azon- ali bejelentésére kérjük fel a t. elő- fizetőket, hogy a gyors orvoslásban kellő szigorral járassunk el.

Az erdélyi magyar közművelődési egyesület javára 8 frt 25 krt kaptunk Pa- radayszer Lajos főszolgabírórtól a következő sorok kíséretében: T. Szerkesztő Ur! Hódolva azon eszmének, hogy az újví- údvözeteknek, levél vagy névjegy-küldés út- ján való nyilvánítása helyett az e zimen megakaratítható költségek jótékony célra for- dítassanak: ez irányban mozgalmat indítot- tam meg, melynek eredményeként 8 frt 25 krt van szerencsém oly kérelemmel bekül- deni, hogy az Erdélyi Magyar Közmű- velődési Egyesülethez eljuttatni sziveskedjék. Ez összeghez hozzájárultak: Jahn Vilmos 1 frt. Teisinger Frigyes 1 frt. Mózes Mihály 50 kr., Lulusa Pével 25 kr., Bun Pével 20 kr., Tomaca Pével 10 kr., Koll Antal 10 kr., Keimo- vsy Ign. 20 kr., Csathó Gábor 50 kr., Leó-óss Pálné 20 kr., Szécsenyi Adolf 1 frt, Leo-

leesebben megfigyeljen mindent. Legjobban szemmel kell tartani azon egyéneket, a kik- ben az ügy érdekeltiséget kell, akár kíváncsi- ságból, akár szenvedélyből.

Az emberek szenvedélyei — ezek a tulajdonképeni segédesszékei a rendőrségnek. Az emberi szenvedélyek uralják a világ folyá- sát. Mosolyt és könyeket, fájdalmat és ör- met idéznek elő, ok nevelik a hőseket és a gonosztevőket.

A bűntény mozgató ereje a szenvedély: Szerelm vagy gyűlölet, féltékenység, bosszú, becsület, büszkeség, kapzsiság és néha, sőt gyakran ezeknek többsége összevevő.

A ki hivata van egy gonosztevő után kutatni, első sorban kötelességét kell átérze- nie; mitsem bizon a véletlenre; mégis min- deni tőle várjon és mindenkor készen legyen azt kibaszni; értenie kell ahhoz, hogy bi- vatala kötelességeinek, meg ha terhesek is, alárendelje magát; mindig a helyzet magas- latán álljon és lélekjelenlétét sohasem ves- zítse el; és végül készen legyen bármely társadalmi réteget felkeresni, de azért min- dig mindig tudatában legyen azon jellegnek, melylyel őt a törvény felrúháza.

Mindenekelőtt az embernek magá- türelemmel, nagyon sok türelemmel kell fel- fegyvereznie, sohasem engedje magát elriasz- tatni és még akkor is reméljen, mikor már minden elveszettnek látszik.

A törvényszéki orvosoknak, ugy, mint a rendőrbiztosoknak, gyakran kellemetlen, un- dorított feladatot kell végezniük. Ugy a phy- sikai mint az erkölcsi tényálladék megállapí- tása sokszor visszataszító, és vasakaratot, je- lenszárdságot és rendíthetlen nyugalmat igényel. A buzgalom meg lesz jutalmazva a felfedező érzete, az ismeretlen felkutatása által.

A bűntény vizsgálataknál egyetlen apró- lékos körülmény sem lehet oly jelentéktelen, hogy mellőzhető lenne. Nagyon sokat kell mérse-nyi, midőn az ember oly nyomot kutat, mely a gonosztevő leleczázandó lesz, kivált ha a tetnek nem voltak tanu. Az embernek egészen bele kell magát élnie, hogy az ele- meket megtalálhassa, melyek a felderítésre vezetnek és például egy gyilkosságnál az ön- gyilkosság lehetőségeit kizárják.

A legjelentéktelenebb eseményt is jól

pold Dávid 20 kr., Runge Anna 20 kr., N. N. 20 kr., Pugna Pál 50 kr., Ormi Mór 1 frt, Paradeyser Lajos 1 frt, összesen 8 frt 25 kr., mely összeget rendelkezési helyére fogjuk juttatni. azon ohajátunk nyilvánításá- val, hogy a jó példa minél több követőre ta- láljon.

Felolvasás. A „Kölcsy-Egyesület” fel- olvasó-cyclusának ma van ötödik száma. Ez alkalommal Dr. Rosenber Sándor fő- rabbi fog értekezni „Az emberiség történelmi haladásáról”. Czanyuga Emma k. a. egy költeményt szaval, végül pedig Walter Béla realiskolai ta- nár tart előadást Newton Izsákról. A pro- gramm által kilitásba helyezett szellemi élvezet bizonyára nagy közönséget fog vonzani az érdekes felolvasásra.

Hiány a városi tisztí nyudijnál. A város alkalmazottjai által ez ideig igénybe- vett évi nyugdíj meghaladván a 7000 forintot, miután a rendelkezésre álló tőke kama- tál csak mintegy 5000 frtra rugnak, az 1919 frtnyi hiány a nyugdíjszabályzat egyik pontja értelmében a nyugdíj elvételét illetményének aránylagos levonásával fog eloszlatni.

Megszaporították a tanerőket. Az ipariskolai bizottság a közöbaj s az ipar- tanoncok kellő kiképzetése érdekében meg- felelőleg az idei költségvetés keretében az osztályok számát szaporította, egy rendes s egy rajz-osztálytal s az ezekre szükséges tanerőket is alkalmazta. A tanács az intézké- dést helyben hagyta.

Kölcsy-Egyesület választmánya folyó hó 7-én délután 5 órakor a városüzem- emeleti kis termében, ülést tart, melyre a vá- lasztmányi tagokat ez uton is meghívja az előnökség.

Házvétel. A Deák Ferenc-utca 3. szám alatti, öv. Schärffenederné örökösinek tulajdonát kepeztet egyemeletes házat, mint értesülünk. Hirschmann Si- mon aradmegyei földbirtokos megvette.

Kölcsy-Egyesület bálja. Az aradi „Kölcsy-Egyesület,” mint már egy ízben jelezteik is lapunkban, szintén bált rendez az idei farsang folyamán. Most újabban arról értesülünk, hogy e bál február hó 19-én lesz, és hogy az egylet ezt kiváló fényvel fogja rendezni. A bálanyai tisztet Károlyi Ti- bor grófné és Fábrián László főispánné ő méltóságai vállalták el a rendező biztsá- g felkérésére folytán. Az egylet a bál alkalmából egy díszesen kiállított emléklapot is ki fog adni, mely írók és művészek emlék- mondatait és autogramjait tartalmazza. A rendező bizottság dr. Takátsy Sándort választotta meg elnökévé.

Életbeléptendő szabályrendeletek. Az illető szakmiszter jóváhagyási záradéka- val ellátott következő szabályrendeletek lép- nek legközelebb életbe és pedig a vérteti pusztítására vonatkozó márczius 1-én, a városi belkörtök elkerítése és a kerítések fon- tartására vonatkozó, — továbbá az elemle- zésre szolgáló kisebb négytábu hazi állatokkal való bánásmódra vonatkozó pedig febr. 15-én.

Asztalos Sándor arczpeknék meg- szerzésére az első hivatalos lépés már meg- történt tegnap, elhatározván ugyanis a ta- nács egy bizottság kiküldését adományok gyűjtésére, kimondván egyben azt, hogy a mennyiben az adományok összege a kívánt mennyiséget meg nem útne, a hiány pótlására a város hozzájárulása fog a közgyűlésen in- dítványba hozatni.

Forgalmi kimutatás. Az arad-esa- nádi vasut vonalán december havában szál- meg kell figyelni és megfelelő világításba he- lyezni; sohasem bizonyos, hogy a kellő pil- lanatban nem-e vergődnek jelentőségre és a mily jelentéktelenek önmagukban véve, ép oly könnyen vezethetnek az ohajított felfede- zésre. A szikra támogatja a tüzezeltyt és elűz minden árnyékok.

Fiatal, meg tapasztalatlan rendőrbiz- tosoknak nem ajánlható eléggé, hogy valamely gyvitott bűntény vagy esetleg öngyilkosság helyszíneinek első megzemlése alkalmával a legkisebb papírdarab, egy rongy, egy gomb, egy tü, egy gyufa, egy többé vagy kevésbé leeggett gyertya — egy semmiség, mely a helyszin felvételekor figyelmen kívül hagyat- tik, később a legzgodosabb és legmesszebb- bba kutatást is megkihúsíthat; ugyanazon semmiség kellő időben szemügyre vétetvön, gyakran az áthatolhatatlannak látszó rejtél- ves titok kulcsát azonnal vagy később az ember kezébe szolgáltatja.

A tettes legtöbbszór önmaga árulja el magát. Ez vagy az által történik, hogy kevés övrendszabályt alkalmaz, vagy hogy túlságba viszi azokat. Ritkán sikerül belső igaztottsá- gukat leplezni és megtartani azon természe- tes hidegvért megtartani, mely őt meg- védéni.

A rendőrség csak akkor jár a helyes uton, ha érti azon csekélységek kihatásait, melyek eleinte talán jelcnetekelenek lá- tszanak, később azonban kézzelfogható alakot öltének és végül szilárd formát nyernek.

Oly világban, mely telítve van hazugság- gal és kétszíniséggel, gyakran igen nehéz az igazságot felfedezni, annyival inkább, mert épen azok rejtgetik a legnagyobb gondos- sággal, akik azt legjobban ismerik.

Az igazságszolgáltatás a vele érintkezésbe jöveket többé kevésbé megfelmélti.

A ki nem látta, az nem bír fogalmat alkotni magának arról, hogy minő hatást szül egy törvényszéki bizottság megjelenése. Alta- lános félelem, rémület áll be és a ki teheti, eltűnik. Mindenkinél felbílen a lelkiismeret és vonakodik még származási adatait is meg- mondani. Természetesen sokszor olyasmit ta- kargatnak, a mi után a rendőrség nem is kutat.

littatott 34,776 utas, 64,667 kilogr. máha, 14,357,000 kilogr. elküldött, s 3,907,942 kilogr. érkezett áru, melyek után befolyt 56,275 frt.

Megszaporították a postai személy- zetet. Az aradi postahivatal ellenemelt panasz- ok, hogy hiszszük, némileg kevesebdni fognak a postai igazgatóság amaz intézkedése folytán, hogy a tisztiszemélyzetet a postapénztárnál egygyvel, a hivataloszlókat s levelhordók szá- mánt pedig hárommal szaporította. A szem-élyzet szaporításának érdeme nagyrészt a mostani postafőnöknek köszönhető, ki hiva- tál elfoglalása után csakhamar meggyőző- dést szerezvén a személyzet elégtelenségéről, nem késett az igazgatóságot a szaporítás iránt szorgalmazni.

Székhámos úgnök. Valami Krip Antal nevű sodronyszövet-úgnök Kabdeho aljárással sodrony-úgnöketélet rendelt (fari gyársonál; az aláírás azonban hamisított volt s arra volt szánva, hogy általa a szoká- sos százalékot kiereszkolja; a turpisságon azonban rajt vesztett, mert fölfeleltés foly- t a rendőrség tegnap elfogta s kihallgatás után a fenytő bíróságnak átszolgáltatva.

Kényszerült takaréksóság. Az aradi állami leányiskola népessége oly nagy mérv- ben szaporodott, hogy az iskolatermek már is alig képesek a növendékeket befogadni, jövőre pedig éppen égető szükség már idejeko- rra gondoskodni, ennek folytán a királyi tanfel- ügyelő átiratot intézett ez évben a városhoz, mint a mely az iskolahelyiségről való gon- doskodást magára vállalta. A tanács az intézké- dést helyben hagyta.

Népességi statistica. Arad népese- dese a mult hét folytán nagyon kedvezőten volt, amennyiben 23 születési esettel szem- ben 19 halálzás fordult elő; me: kedvezőt- lenebb a viszony a római catholicus hitfele- kezetre, hol míg született egy, meghalt 9 egyen; ezzel ellentétben a románoknál fele- tette nagy szaporodás constatálható, született ugyanis 13, meghalt pedig csak két egyén.

Marhakivittünk felette kedvező képet nyújtja a következő hiteles kimutatás: Aradról a mult év folytán szállított hízott marha Pozsonyba 9838 darab, Bécsbe 2337, Budapestre 369, más helyekre 288, összesen 12832 darab.

Vendéglők és kávéok egylete tegnap délelőt Schör Albert elnöklele alatt választmányi ülést tartott, melyen min- denekelőtt az ezidei rendes évi közgyűlés határnapjait január 12-ikét tűzte ki. E köz- gyűlés fogja megválasztani az egylet új tisz- tikarát, továbbá azon bizottságot is, mely az egyletet a budapesti országos nagygyűlésen képviselni fogja. Választásonkívül a közgyűlés egy rendes be m o n d o t k i az össze: ven- déglőkönk pinczér szakszolgálatát s viszont a pin- czezek keresletét látja el. Az ez állásra pá- lyázni kívánók folyó hó 10-ig jelentkezhetnek Wittmann Károly egyleti alnöknel, hol az állásához kötélt feltételeket is megudhatják. A pénztár megválasztására a közgyűlés Ra- jka s József, Novotny Lejos és Hara- k s Béla dr. választmányi tagokat küldvön ki, egyéb tárgy hiányában feloszlott.

A gixer. Egy rendkívül kedves kis történetről értesít bennünket levelezők egyik közelebbi vidéki mezővárosból. A kezdete gixer, a vége lakodalm, és azt a bosszu utat, a mely a két sarkpont között van, egy aranyos szöke- fűrtű kis gyermek egyengette meg az utasok számára. A ur naponta eljárógatott B. kisasz- szony kedves családijához, a hol annyival is szivesebben fogadták, mert A. ur pompásan ér- tetett a zongorázáshoz, B. kisasszony mamája pe- dig, mint naponta tiszser is kifejezte magát — rajongott a zenéért. Ez alapon történt azután, hogy A. ur végtelenn sokat muzsikált a B.-ék házában és nagyon szerette volna azt az apró fehér kacstót, a melyik most még csak a zongor- án áll rendelkezésére, örökre a magába fűzni. El is határozta nem egyszer, hogy megteszi a döntő vallomást, de a szerencsétlen mindig csak a szándékánál maradt, ugy hogy a városi köz- vélemény szerint bajosan is lett volna A. urból és B. kisasszonyból egy pár, ha a kis aranyos Emilke össze nem segiti őket. Hogy pedig ezt megtette, a pusztá véletlennek vagyis inkább a gyermeki együgyű kíváncsiságnak köszönhető, mely már annyira végtelen bonyodalmak okozó- jává vált. — Miért nem szereti A. bácsi az én nénikém? kérdé egy alkalommal a mosolygó gyermek a szokatlanul korán távozó A. urat.

Hisz én szeretem, felelé ez bizonyos busko- morságtól rezgő hangon, csak a nénikéd nem szeret engem! — Emilke egyelőre megelégedett a válaszzal, csakhamar azonban törni kezdte a fejét, vajjon az ő nénikéje miért is nem sze- retti ezt az aranyos A. bácsit, a ki mindig czu- korral tölti meg az ő zsebecskéit. Nagyon kí- váncsivá lett és csakhamar megtette a második interpellációt is. — Nénike — kérdé ártatlanul — miért nem szereted te A. bácsit? — Hisz én szeretem, felelé a megdondolatan válasz, mely a véletlen játéka folytán annyira meg- egyezett A. ur feleletével — csak ő nem sze- ret engem! — Emilke nem replicázott, de egy sarokba vonulva kezdett gondolkodni a különös dilemma fölött, a mely előtte áll. Mindegyik szeret és még sem szeret. Hogy lehet az. Egy nyugtalan éjet töltött a kérdés fölötti fejte- rés miatt, és midőn másnap a „nagyok szobájába” sietett és ott észrevette, hogy A. bácsi, kinek czukoradományozó kegyét nem akarta eljátszani, a legnagyobb egyetértésben zongorázik az ő né- nikéjével, odafutott a biztató hangon kiáltá. — Bácsika maga nem jól mondta, az én nénikém is szereti magát: ő maga mondta nekem! — Azt a szörnyű pirulást nem irom le, mely e je- lenetet követé, de arról az iszonyu gixeről tu-

domást kell szerencsünk, mit a zongorázók el- követtek, mert ez hozta be a féműldözö ma- má, ki zeneérzékében sérte, kért felvilágosítást a történetéről. Emilke bőve adta ezt meg, ke- mény szavakban vádolva nénjét, ki megverte őt, mert csupa jókaraból megmondta az igazat. A mama bámúlását A. ur szakította félbe, ki az ünneplés pillanatot végre felhasználta régi szándéka keresztülvitelére. A dolg sikerült s az eljegyzett mátkapár — mint levelezők so- rait befejezi — most már elragadtatva csokol- gatta a kis árulót, ki őket egymásnak adta. Most csak az kívánatos, hogy a boldogság, mit egy gixer szerzett nekik, további gixer ne zavarja meg.

Bethlehem-játék-ünnepély Uj-Panaton. Uj-Panát község-egyk iskolateremben — mint levelezők írja — megható szép ünne- pélyt rendeztek E. H. Ling János otáni ügy- bűző segédlelkész, a ki karácsony elő é utó- estéjén és új év első napján „A legszebb éj” cím alatt egy nyolc képűllő szép Bethlehem-játékot adatott elő körülbelül 30 is- kolás gyermek által. A jelen volt szülők s a szomszédos községekből is átrándult nézőkö- zönség meghatótan köszönte meg a lelkes ur fáradozásait, ki minden alkalommal kitűnő tanulóviszonyát nyújtja emberbaráti szereteté- nek és nemeslelkűségének s a ki az ünnepély 68 frtot tevő tiszta jövedelmében is jelenté- keny segélyösszeget juttatott a szegény isko- lásgyermekek javára.

Az első aradi betegsegélyző és ta- mekzési egylet tisztelt tagjaihoz. Azon egyetli tagok, kik heti járulékaik befizetésével olyképpen maradtak hátralekban, hogy az alap- szabályok 18. §-a értelmé szerint a kedvez- menyek élvezésében nem részesülhetnek, ezennel felhívotnak, hátralekaikat saját érde- kében mielőbb törleszten, minthogy a há- tralekcs tagok az alapszabályok 40. §-a alap- ján a folyó évi februárhóban tartandó rendes évi közgyűlésen részt nem vehetnek. Az 1887. évi januárhó 2-án tartott választmányi gyűlésből: Koh n S. N. elnök. Neumann Armin titkár.

Idegenek forgalma Aradon. A be- jelentési hivatal értesítése szerint városunkban a mult év folytán 11688 olyan idegen for- dult meg, kik szállodában nyertek elszállá- sőt, nagyon természetes, hogy még sokkal többre megy azoknak száma, kik magánhá- zaknál voltak elszállásolva, s a kik csak egy napra jövének, me: meg aznap el is távoztak, s ünyvántartásba nem vethetettek.

Cselédek jutalmazása. Felhívás. Arad szab. kir. város községe által alkotott és a n. m. m. kir. belügyminiszterium által jóváha- gyott cselédjutalmazási szabály 7. §-a értelme- den felhívotnak a város területén 2 vagy több év óta folytonosan ugyanazon helyben szolgál- talmat álló az 1886. évben jutalomban nem része- sült és a most emittelt alaplól jutalomra igényt tartó belső cselédek; kiknek szabályszerű be- iratásukat igazoló cselédkönyvvel és gazdájuk bizonyítványával ellátva alólirt kapitányság ese- ledügyi osztályának 1887. év januárhó 7-étől kezdve s mindenkor a délutáni hivatalos órák- ban január 15. napjának d. n. 6 óráig annyi- val is inkább jelentkezzenek, mivel a most em- itett határnap után jelentkezők figyelembe vé- tetni nem fognak. Ez alkalommal felkéretnek a cselédtartó gazdák, hogy szolgálatban álló ese- ledjeiket ezen felhívásra figyelemzetni szives- kedjenek. Arad, 1887. januárhó 4-én. Urbá- nyi főkapitány.

Felfűlitzetek. Az aradi nyomdász- egylet dalköre által szombaton megtartott estélyen a dalkör alapja javára felfűlitzetek: Huzó István 1 frt 60 kr. N. N. 1 frt. 60 kr., Nyiga Györgyné 20 kr. N. N. 20 kr., Wein- berger Ferenc 20 kr. Kuhn Mihály 10kr., Hatos Sándor 10 kr., Schulinger Hermann 10 frt. Schulinger Samu 10 kr. összesen 4 frt. 20 kr. melyért a rendezőség ez uton is köze- netét fejezi ki, ugy szintén tek. dr. Báttas- zék Lajos urnak is, a ki a nyomtatványokat minden díj nélkül volt szíves elkészíttetni.

Nyilvános köszönt. Alulírott kellemes kötelességet teljesít, midőn ez uton is kö- szönetét nyilvánítja azoknak, kik nemes lel- kük sugallatát követve, pénzadományokkal az Arad sz. kir. város polgári iskolája júro szeg- ény sorsu növekedésének felruházásához jár- ultak. Ezen ezlra adományozott Pohl Ká- roly vendéglos ur 10 frtot; Duschak Fe- renc ur és neje 2 frtot; Nyáry Boláné urnó 5 frtot és a polg. iskolának sok éven át buzgó hivatalos látogatója dr. Remeti Flúp Károly ur 6 frtot. — Millig József igazgató.

Ujvíi údvözetek megváltása. V. Kim- tatás. Az állami vasutak helybeli üzleteze- téseknek 10. számu ivén: Pekár Károly 2 frt, Novák Gusztáv 1 frt, Csathó Aurél 1 frt, Kor- bóly József 1 frt, Koreny Agoston 1 frt, Adler Lajos 1 frt, Pallardi Alajos 1 frt, Konrad Já- nos 60 kr., Tutzenthaler Gyula 1 frt, Kórhalmi József 1 frt, Tarjánai István 1 frt. A kir. adó- felülvizsgáló 13. számu ivén: Lócs Rezső 2 frt, Drahotusky Rezső 1 frt, Rónay István 1 frt, Kovár Béla 1 frt, Embey Iván 1 frt, Eötvös Géza 1 frt, Proházska József 1 frt, Tagányi Gusztáv 1 frt, Zboray Jenő 1 frt. A casino 5. számu ivén: Vajassy József 1 frt, Rans- burg Zeigmond 1 frt, dr. Sallai Béla 1 frt. Elek István 1 frt, Ormos 1 frt, Antalffy Endre 1 frt, Keressey 1 frt, dr. Vertán Oszkár 1 frt, dr. Söpkész 1 frt, Vizer Péter 1 frt, dr. Hídeg Kálmán 1 frt Végli Aurél 1 frt. A polgármes- ter 14. sz. ivén pótlólag: Waltersdorfer Róza 2 frt, Eckert Irma 1 frt, dr. Tenner Pál 2 frt. A főkapitány 13. számu ivén pótlólag: Riedl Edmund 40 kr., Widovits József 80 kr., Barkó Ferenc 1 frt. öv. Orgován Istránné 1 frt, Permayer E. 30 kr., Névtelen 50 kr., Greiner Károly 1 frt, Czéh István 1 frt, Hendl Ódán 60 kr., Matusech János 30 kr., öv. Tirk Bor- béla 20 kr., öv. Szászka Józsefné 20 kr., Ló- winger Nina 50 kr., Spanner János 50 kr., Retter Antal 40 kr., Farkas Nándor 40 kr., N. N. 20 kr. Curtutin Mózes 50 kr., Klein In- gácz 50 kr. Róth 40 kr., Rajkay Józsefné 2 frt, Mittelmann és fia 2 frt, Wanicsek Ferenc 2 frt, Thiess Klára 50 kr., Sopronyi Antal 1 frt, Kun Imre 1 frt, ifj. Fridrich György 1 frt, M. Gut-jahr 1 frt, Szűts János 1 frt, Zimmer Alajos 1 frt, Csokán György 50 kr., Nikolics Péter 1 frt, Szalay Károly 1 frt, Drummer Fe- renc 1 frt, öv. Wernerné 60 kr., Rozsa László

50 kr. Scheffer és Beck 2 frt. Beck testvérek 1 frt. Rieder István 20 kr. Szokor József 40 kr. Kamenszky János 50 kr. Bachist 50 kr. Illits Demeter 50 kr. Josef Luj 20 kr. Varga István 20 kr. Stefián György 30 kr. Kristóf Miklós 50 kr. Guttmann Samu 1 frt. M. Robitsek 50 kr. M. Gross 30 kr. Skriba Rudolf 20 kr. Wobmann Emanuel 50 kr. Margulí P. 20 kr. Kohn Johanna 10 kr. Hajek és Süttő 40 kr. Lenhart Edén 40 kr. Wild János 1 fr. Spielmann Aron 40 kr. Reck Gy. 20 kr. Eckstein György 50 kr. Hallosy Jenőné 1 frt. Csoty Nándor 20 kr. Magyar Ferenéz 1 frt. Verboš A. 1 frt. Gily Luiza 1 frt. Ugyanannak 15. sz. évén pótlólag: Zsifkovits Kornél apát 2 fr. de. Leitenr Ernő 2 frt. Rajnay Lajos 50 kr. Bettelheim testvérek 2. sz. évén dr. Sándor Athanáz 2 frt. Schuster Illés 3 frt. dr. Kúpi János 1 frt. Bettelheim test. 2 frt. Abray Lajos 1 frt. Drescher Lajos 1 frt.

A szentpétervári és ovárházi iskolákra járó szegényorsú tanulóknak ruházati és egyéb szükségleteik kifizetésére a nemzeti önkéntes egyesület a következőknek: Mehtosogás Fabian László urú 1 frt. öv, nagysz. Dombóczy Sándorné uró 2 frt. Boros Bernad uró 1 frt. Heller Sarolta 1 frt. Kuncz Gizella 1 frt. Hann Alajos 5 frt. Marx Adolf és Ernő 2 frt. Várisz György 2 frt. Ifj. Paulovics György 2 frt. Andreyi Károly és fia 1 frt. Földes Kelemen 1 frt. Stoll Károly 1 frt. Kiss István 1 frt. Gléinger Irma 1 frt. 6 kr. Mihályovics testvérek 1 frt. Luffel Antal 1 frt. I. K. (katonatiszt) 1 frt. Várisz Erzsike 60 kr. — 50 kr. a d a k o z t a k : Rozsnyai Mátyás, Bettelheim testvérek, Karacsony Antal, Janniczki Károly, Dobiaschi József, Magyar Ferenéz, Bing Vilmos, Sonnenfeld József, Illies Arzen, Halász János, Mihály E., Goldschmidt Mihály, Guttmann Samu, Bruckner Lipót, Banász D. J., Roszt özevgy Klimsteinné, Nvári Bláné, Zobl V. uró, Páris Gizella, Irsa Mária, Spitzer Rozsóné, Wetsch Johanna, Kresásvány Ignác, S. Vadnay Vilma, Czanyvka Emma, Hunyadi Margit, Hegyi Aranka, Krivány Ilonka, Krivány Laci, Knapp Mária, Kiss Mihály, B. Borand, A. Reblmann, 2. N. N. 40. krt. a d a k o z t a k : Hirsch Ferenéz, Prinner Samu, Szabó Katica, Faragó Sándor, Lusztig Andor, Weis Mor, Schork Márton, Hartman József, N. N. Filip Milesike 27 kr. 30 krt. a d a k o z t a k : Kosztolányi Margit, Mars. Irén, Bittner, öv, Philippovics, Závodszi Teréz, Váci Vilma, Dracsay Alojzia, Bing Vilmos, Gruber István, Fenyéri Mór, Ring Zsigmond, Knapp Károly, Granischstetten, Klein Dező, Ambró István, Schmidt Juliska, May János, Halász Jozefa, Prazsák Ferenéz, Somolík testvérek, X. M. M., H. J., V. J., 3. N. N. — 20 krt a d a k o z t a k : Weisz Sándorné, Boros Dóra, Wittich J., Maer Edéné, Marinkovics Krisztina, Denyák Róza, Ascher Betti, Jovics Julcsa, Weisz Margit, Kausics Timi, Varjassy Lajos, Böhm és Weisz, Grallert, Reiner Ede, Ascher Ferenéz, Hoffman Antal, Kilyényi Adolf, Prónay S., Krenmer, Krausz Lipót, Deák Dániel, Pansenweisz János, Floresen Julcsa, Floresen Zsófia, Demelle Ignac, Bartsch Sándor, Roth Jenő, Lázár Gyula, Illies Demeter, Gross Adolf, Bránszter, Koszka Gusztáv, Münch Mór, Illies István, Volman Manó, Lenhárd Edéné, F. Margulis, Tanacska István, Nablitz S., Pigetty, Valaki, Szilágyi Anna, Sztanul Anna, Pammer József, Gábrnel J. F., Gyöngy Adolf, Tagányi Antal, Tóth Lajos, Csóthy Nándor, Hornyák Viktor, R.thy Lipót, Bartl János, Robitsek Mór, Schönaner K., Simon Károly, Suray Ignác, Keller Gyula, Lengyel N. Kuth Antal, Rakóczy Antal, dr. Havvas Károly, Boka füsttestvérek, Horn Ferenéz, Miller József, Hirsch N., Kümmel György, Assael Herman, Moskovitz J. J. Goldner N., Lebovics Lipót, Klavacs Antal, Olyshatattan, „Fehér-Kereszt” pincezéri, Buzáki, Singer Bernát, Mikulás János, Ismeretlen, C. H. K. V., M. M., K. M., W. J., B. S., B. J., B. B., B. S., P. Zs., Gy. St., M. M., S. A., L. S., 26. N. N., Egarter Málcsi 17 kr. Vrabcsa Anna 15 kr., Kreier Etelka 12 kr. 10 krt a d a k o z t a k : Bruckner, Török Gyergely, Réz Andor, Ramholz György, Roth Zsig. Reingruber János és Károlyka, Herezl József, Hajek és Süttő, Baner Pistike, Kirschen, Ernest József, Vágács Károly, Rosenber Maria, E. Weisz, Kohn, Deák Károly, J. Frankl, Ratkovics Mátyás, Szentmártóni Béla, Popovics J., Kozma S., Mareu, Istfay V., Oltean Miklós, W. Breitbörker, Török-Gyerty Dező, Csathó Mária, Pey Peter, S. K., S. Z., S. A., L. M., K. K., H. V., W. J., Oldald Lajosné, Steinberger Berta, Gielz Malvin, Knöbl Anna, Simon Anna, Kereza Mária, Górgényi Julia, Porezán Paula, Klimstein Antonia, Varga Klára, Vánk János Garai Sándor, Schulik Irma, Stei Anna, Talácskics Dusan, Szaszán Constantin, László Béla, Pr. H., I. J., L. M., K. P., T. M., L. I. H. Cs., H. M., R., 28. N. N. Ezekben kivül tanulóknak adakoztak 8, 5, 4, 2, 1. kr. adakoztak: Stepanicka Beatrice uró 1 p. ujeszmat. Andreyi Kalmán és Szoutagh Gyuláné urók, N. N., Szentmártóni B. Wagner K., Szolitszki J. Durba, V. Erdelyi Gy., Paulovics Gy., Jemerlich K. tanúk. — A jótékony adakozókak a szegény gyermekek nevében e helyen mond köszönetet Geller János igazgató tanító.

Hazánk és a főváros.

Uj államtitkár. Ő Felsége a király, mint a hivatalos lap legutóbbi száma közli, Tarkovics József miniszterelnökségi miniszteri tanácsosnak az államtitkári címet és jellegzetes adományozta.

Az országos kisdobó-egylet Tisza Kalmánénál. Az országos kisdobó-egylet választmányi tagjai vasárnap majdnem teljes számban s az egyesület alelnökének vezetésével melettek meg Tisza Kalmáné szül. Deuzenfeld Ilona grófnőnél, hogy az új alkalmából neki, mint elnöküknek szerencsekívánataikat tolmácsolják. Az egyesület nevében Berzevich Albert államtitkár mondott emelkedett szemlélt beszédet, kiemelve, hogy a grófnő nemcsak saját gyermekeinek szerető édes anyja, hanem számtalan kis árva is ben-

ne találja fel az elvesztett anyát. A beszéd láthatólag érzékenyítette a grófnőt, ki megbátva köszönte meg az egyesület választmányi tagjainak jó kívánatait és iránta való szereteteket. A tisztelgők aztán helyet foglaltak s mintegy félóra kellemes társalgás után távoztak.

Sensatiós öngyilkosság. Ezen alatt adtuk távirati hírt lapunk tegnapi számában azon megdöbbentő esetről, hogy Vassoné és öy Imre földirtókos vasárnap este agyonlőtte magát. A múlt heten, kedden, tartotta Budapest nagy díszes esküvőjét Eberling Amelie uróval, Eberling Antal nagykereskedő leányával s a fiatal pár a ferő ó-szónyi kastélyába utazott. Itt az újví ünnepi látogatásban voltak a fiatal asszony szülei. Vassoné maga hívatta le őket vagyonviszonyainak rendezése végett. Vassoné egyenlőre nagyon el volt adósodva és gazdag házasság utján vélt kibontakozni a zavarból. Apósa az esküvő után adott is neki 20,000 frtot, ezt azonban keves-lte Vassoné, mert e hó elsején fizetendő adósságai közel kétszáz ezer forintot ruktak. Ez oka az öngyilkosságnak. Vassoné vasárnap este kiste gyöngyökét nejevel röviden beszélgetvén, azt mondta, hogy színtén meggyengüdni, szobájába vonult és rövid idő múlva agyonlőtte magát. Vassoné Imre mintegy huszonövezer éves volt s fogadott fia néhai gróf Zichy Jánosnak, kitől az ó-szónyi nagybirtokot örökölte. Ideges heves vérmérséklet ember s józanság korában „jó mulató” híreben állt. A fiatal özvegy és az Eberling család iránt a fővárosi társaságokban meleg részvét nyilvánul s a czég üzletében látogatást tett Tisza Kalmáné uró is leányával B. Radvánszky Bláné uróval. Lifejezve részvétét a gyászos esett fölött.

Rövid hírek. Szógyény-Mariéh László tárnokmester vasárnap ülte meg születésnapja 81-ik évfordulóját s ez alkalommal minden oldalról számosan keresték fel ödvívánataikkal az érdemes ösz férfit. — Baross Gábor közlekedési miniszter heteközt kétszer: kedden és pénteken fogad, delután két órától hat óráig. — A tanítói árva házájára a főváros ezer frtos alapítványt tesz s a pénzügyi bizottság ez összeget az előre nem hitott költségek rovására ajánlja fölvetetni. — A pénzügyminiszter elüv rendeletet adott ki, mely szerint a pesti első hazai takarékpénztár kamatozó kútvényei a pénzügyi hatóságok által biztosítékul elfogadhatók. — A tisztizás casinóban múlt szombaton függesztették fel gróf Pejaesevich Miklós hadtestparancsnok arczképét: Markovics István, a kassa-oderbergi vasut tisztviselője festette.

A nagy világ.

A királyi család köréből. Erzsébet királyné O Felsége szombaton külön kihallgatáson fogadta Decrais francia új nagykövetet és nejt s a kihallgatásnál jelen volt a király O Felsége is. Másnap a király Tilgner Viktor szobrász műtermében tett látogatást. — A trónörökös par. Abtziában a múlt év utolsó napján udvari ebédet adott, melyre tizenötven volt hivatalosak, köztük Clotta Imrei polgarmester. Másnap a Stefánia-vendéglőben nagy hangverseny volt, melyet a trónörökös pár egészen végig hallgatott. — A burgban ezuttal is a szokott ünnepélyességgel folyt le az évforduló. A büntetlemben tartott szilveszteri ajándékoságnál jelen volt a királyi pár Mária Valéria főhercegnővel és az uralkodó család összes tagjaival s este a diplomatián testület és az arisztokracia ödvívánói tisztelgése folyt le a fővármester előtt. Volt aztan az újv alkalmából család ebéd a burgban, vasárnap pedig Károly Lajos főherceg fogadta a tábornoki kart.

A mi a völegényé. Párisból írják: Néhány nappal ezelőtt az arisztocrácia egyik ünnepelt fiatal ölygények kelegyeje volt a szülői háznál kiáltva. Egy nappal az esküvő előtt megkintette a boldog völegény is. A sokféle drágaság közt volt egy csukott szekérryke is, melynek tartalmát a menyasszony csak némi vonatkozás után mutatta meg. Töltött revolver, kitöltött tör es egy üveg vitriolt volt benne s a hájas ara igazó mosolylyal mondá: „Ez számokra való, ha utálnál hűtlen akarnál lenni.”

Rövid hírek. Daudet Alfonz és Claretie a francia becsületrend tisztjei lettek. — Károly Tivadar bajor herceg szemézetű könyvről a tekintélyes Rouss tanár egy szakközölyben bírálatot írv meggyz, hogy ha a könyv névtelenül jelent volna is meg, csak azt lehetne róla mondani, hogy derék szakember írta. — A republika újságírók érényei kérdája az hogy Grévy francia köztársasági elnök közelebb megköerte a pénzügyminiszter, engedélyezzen az elhunyt elnöki hadsegéd, Pittié tábornok özvegyének dohányárus boltot, mert a tábornok teljesen vagyontalannal hagyta hátra özvegyét és öt gyermekét. — Bécsi kacska volt az a hír, mintha egy szépirodalmi pályázat Metternich Paulina hercegné nyerte volna el a jutalmat; a hercegné nem volt a pályázók közt. — Nagy bukás történt ismét a bécsi piacon: a Kánn és Weisz-féle kézművesség színtette meg fizetését, 200,000 frtyi tartóssal. — A török kormány megszintette az adriai kikötőkből érkező hajék ellen fennállott vesztegrt.

SZINHÁZ.

— január 4.

A nőemancipáció. Szigetinek e boldondos ötleme mulattatta választottulensegeivel a színházban a közönséget. Az előadás értékesebb productumhoz féllő élelkséggel folyt le és a darab három főszerelője Vádna y Vilma (Flóra), Nyilassi (Keilinger) és Makó (Tamás) kitűnő kedélyhangulattal exequáltak szerepük bőven kínálkozó hatásos helyeit. Vadnay Vilma dalainál éppen úgy gyújtott, mint a hogy elragadótt excentricus toilette-jeivel. Nyilassi pompás cabinet-alakot csinált a fürvezer hadugnyból és dialectusával folytonos derültségben tartotta a házat. Makónak eredetisége excellált. Megemlíthjük még Németh Jánost (Arpád) és Váczey Vilmit (Fruzia), kik mindent megtekettek, hogy a darab úgy hasson, a mint meg nem érdemelte volna.

Irodalom és művészet.

— „Armenia” ezim alatt jelent meg Szamosújvárt az általunk már jelezett magyar-örmény havi-szemle első száma: György és Szon g o t t Kristóf szerkesztésében. A füzet igen érdekes tartalma és teljesen megfelel ama várakozásoknak, melyeket hozzá kötöttünk. A füzet közöl közérdeklő cikkekkel az örmény föld- és népeleket, valamint a hazai örmények régi és újabbkori állapotáról és lehetöleg felkarolja azt az anyagot, mely a hazai örmények viszonyai és történetéről ad felvilágosítást, vonzó alakban, miről kiváló munkatársai adnak garantált. A füzetből tartalma a következő: Előfizetési felhívás. Dr. Molnár Antal: Örmények Buda visszafoglalásánál. Dr. Párturány Lukács: Az erdélyi örmény családevek kulturtörténeti szempontból. Szon g o t t Kristóf: Az Armenia, a magyar örmények és az Erdélyrészi magyar közm. egyesület. Dr. Simay János: Az utolsó örmény király. Fáraó Simon: Az örmény betűk felalálása. Govrik Gyergely: Chorene Mózes. Sz. K.: Hol laknak a legzsigzagabb örmények? Kisobb közölközések. A párisi örmény egyetéből. Báthory ünnepely Szamosújvárt. Epi-tészeti emlékek a középkorból. Könyvnyomatás az örményeknél. Mythologia. Statistica. Az örmények ökori életmódja. A velenzei örmény cath. szerzetesek. Örmény lapok szemléje: Kiepert az örmények közt. Művészet. Melikoff Loris. Iskola. Zene. — Az érdekes folyóiratot ajánljuk a közönség figyelmébe, melyet teljesen megérdemel. — Előfizetési ára: Egy évre 4 frt. félévre 2 frt. Előfizetési pénzek az „Armenia” szerkesztőségébe címzendők Szamosújvárra.

„Zenelap” S á g h József a „Zenelap” II-ik évfolyamára nyit előfizetést. Ajánljuk az érdekes magyar zenészet szakközölyt — mely indokult értekes zeneművelékekkel jelenik meg — t. olvasóink figyelmébe. Főcízája: a hazai zene érdeklő képviselői. Figyelemmel kíséri egy a fővárosi, mint a vidéki zenei életet, mozgalmakat s igyekszik hű képet adni minden oly eseménynek, mely jelentőséggel bír az egy. tely művészeti mozgalom fejlesztésében. Rendes rovat: kritikai elemzések, a hazai dal- s zeneegyütletek és műintézetek körében felmerülő vezér- és irányezikkek zenészei tárgyak. fővárosi s vidéki zenélet, opera és hangverseny előadások, kül- és belöldi udjomságok, pályázatok és hirdetések. Előfizetési ára: egész évre 6 frt. fél évre 3 frt. Az előfizetést legcélszerűbb post-utalványon a lap kiadóhivatalába: Budapest II. kerület fő-uteza 20. szám alá küldeni.

CSARNOK.

Az ő titka.

[2. folyt.] — Elbeszélés. —
Írta: M e r k H.
— Az „Aradi Közlöny” számára ford. Eötvös Margit. —
A farsang hetei, mint egy édes álom tünnek fel legjobban, a melyet csak a felébredésből való félelem zavart meg. Legelőször látta leha goitan s szomorúan a hamvazó szerda közeledését, mely a teli mulatságoknak s így örömeinek végét vet. Ezután minden ismét a régi lett. Ismét egyedül volt komoly, magányos otthonában s minden örömet, mint azelőtt, egy-egy futólagos találkozás Auréllal, vagy néhány sebtiben váltott szócska képezte.

Vegre elhunat a tél. Eltűnt szemek elől a teli zórón tájkép, helyét elfoglalta a vart mosolygó kikelet az s Innvölgye ismét régi, természeti szépségében pompázott. Adelmá meg régen megigértte egyik Münchenben lakó barátjának, hogy meg fogja látogatni: s most szinte megjött, midőn édes-átvja egy napon ígéretére figyelmeztette s elutazására kérdezősködött. Talán észre-vette, hogy szivesen időz Innsbruckban, vagy hogy valami beusó érdek fűzi e hely-hez s ezért akarja őt innét eltávolítani, hogy idegen helyen az új benyomások hatása alatt a régiórl megfeledekzekek. Mindenesetre bíbánsak ezerte magát, s hogy atyjának netalán gyanuját eloslassa, rögtön értesítette barátjától jöveteléről.

Elutazása előtti nap volt. Adelmá fel s le járkaft a kertben, melyben már a sziv- virágcsák javában nyiltak és a fák az első rügyeket kezdték kihányani. Atyja — vázlatkönyvét hóna alatt — elvándorolt, a nagy-néi bevasárlások ment tenji a belvárosba s Adelmá elhagyott magányában révedező tekintettel s émerengve tekintett végig a magas hóval borított hegyormokok, melyek élénk ellentétet képeztek az azurkék égbolttal s az alatt elterülő virágos réttel.

Egész valóját egy ösmeretlen fűző érzés fogta el: a gondolat, hogy elhagyja e kedves helyet s elmegy a nagyvárosba, szomorúsággal tölté el szívet. S valóban csak a kedves várostól való válasz szomorította el? Onmagának sem tudott róla szímot adni, de gondolatai a tiroli hegyekről egy ragyogó szempárhoz vándoroltak. Vajjon fog-e szomorokodni Aurél ha megtudja, hogy ő elutazott; vajjon a tavolban nem-e fogja elfelejteni s szentel-e néhány órát az ő emlékének?

Ekkor hirtelen egy sötét árny vetődött a világos fönyre. Ott hatadt el az, a ki oly élénken foglalkoztatta lelkét. A kocsitól közvetlen a kert egyik oldala mellett vezetett, a melyet egy vasrúcsos kerítés övezett körül s a melyet nyárban repényi futott be. Most azonban csak a keskeny vasrostély és a rajtamartt száraz ephuinakd választották el a lassan arra haladó járásbírótl, ki nyarvan üdvözölt őt. Mindketten kissé zavartan tekintettek egymásra, midőn ily váratlanul egymással szemközt állottak.

Egy pillanatig habozott, de aztán így szólott Adelmához, szeméit erősen reá függesztve:

— Ez egy ritka szerencsés véletlen, Adelmá nagysád, hogy végre egyszer a kertben láthatom. Én már igen gyakran mentem erre, majdnem mindennap, azzal az

édes reménnyel, hogy a mosolygó napsugar talán kialsata a szabadba; azonban a virágágyak között soha sem látráltam. Ezen órában talán gyakrabban van itt kunn? Ha igen, úgy rendes séfántat mindig estére haslasztanám...

— Holnap Münchenbe utazom — válaszolt Adelmá meg mindig kissé zavartan. — Hogyau, nagysád elutazik?! — kiáltott fel Aurél szomorúan.

A szomorúság s levertség hangjában oly igazán volt kifejezve, hogy Adelmá szíve reppent az örömtől.

— De hisz ez igen leverő hír reám nézve — folytató lehangoltan. — Innsbruck kedved nélkül egészen üres es kinnal lesz. Persze, nagysád örvend müncheni utjának? — Képlesen emelvé reá sötét szeméit.

— Nagyon örömdtem — mondá. — midőn a múlt öszsél a meghívást megkaptam: deazóta — nem tudom, hogy és miért — minden kedvem elment az utól és most — nem — most már tulajdonképpen egy csöppet sem örömdek.

— Csakugyan nem? — kérdé Aurél hirtelen, melyen szeméibe tekintve, úgy hogy sötét pír borítá el Adelmá arczát, mintha elárulta volna érzelmeit. — Adelmá nagysád! — folytató rövid szímet mulva, — nem volna szabad néhány pillanatra belépnem, hogy kegyednek egy Istenhozzádot mondjak?

Zavartan sötéte le szeméit Ad-Ima. Neki is épen az volt eszében, mily boldog volna, ha hosszabbban, bizalmasabban eszevegthetne vele, mint így a kerítésnél lehetséges volt. Egyszermind érezte, hogy „nemmel” kell válaszolnia. Atyja hazajöhetne s mily kínos jelenet következne be, ha az oly gyűlölt fér-fival leánya társaságában, saját birtokán találkoznék.

— Egészen egyedül vagyok itthon, s ezért nem tudom — válaszolt meg mindig lesütött szemekkel és oly hangon, melyből kitűnt, mennyire rosszul esik neki is, hogy kérelmét könyvtelen visszautasítani.

— Bocsánossan nem — szörénytelen valék, — válaszolt hirtelen Aurél Ezután nyomasztó esend állott be. Aurél egy kis repkénygalylyal jászódott, mely a kerítésen kikandikált: Adelmá pedig egymás ellen lázadó akombákomokat rajzolt napernyőjével a homokba.

— Egvedül utazik nagysád holnap? — kérdé egyszerre a hosszas gondolkodás után. — Igen.

— És mikor? — Az estei vonattal utazom. — Hirtelen az az előérzet támadt lelkében, hogy a vonattal akar neki istenhozzádot mondani Aurél s ezért hozzá tette: — Természetesen megynékném kíséretében, ki csak akkor hagy el, ha már teljes biztonságban lát a hölgyecsupban s örkődi szeméi elől végkép eltűnik.

Aurél egy pillanatig hallgatott, mintha a helyes szavakat keresné kedéséhez: aztán azonban halk hangon kérdezé:

— Okvetlen hölgyecupban kell utaznia? Ha véletlenül holnap nekem is el kellene utaznom s ha ép oly véletlenül egy cupéban találkoznánk — oh mily kedves véletlen esoda lenne az. — suttogta alig hallhatólag. — És vajjon lehetetlenek tartja azt? Egy teljesen idegen férfi utazhatnék kegyeddel egész Münchenig, anélkül, hogy azt megakadályozni akarná.

— A hölgyecupban nem utaznak teljesen idegen férfiak, — válaszolt kaczagva Adelmá, ezen indítványra felelti zavarát azzal akarla elpalástolni.

— Ne nevessem kérem Adelmá nagysád! Nem szép kegyedtől, hogy első kérelmemet is vállalt vonva utasítja vissza.

— Kérelmet? De járásbíró ur, képzelje maga ele ama rómitul arczokat, minőt a jelenlevő ismerősök csinálnának, ha őnt velem egy cupéba látánk beszállni. Ha ezt elgondolja, úgy be kell látnia, hogy ez lehetetlen.

— Én nem tartom ezt oly keresztülvitetlennek — válaszolt Aurél élénken. Nem szükséges a gyorsvonatra itt, ez állomásnál beszállnom. Ki fog Hallban, a néhány percnyi tartózkodási idő alatt azzal törődni, hogy hoi találak helyet. Az ösmerősök kívánsi tekintete nem hatol a város határain keresztül. Nem kívánom én egész Münchenig elkísérhetni! Csak egy negyedórányi utat kegyeddel teherni, s reszesülni ama végtelen boldogságban, egyszer szabadon s magunkban elesveghessük. Oly örült, oly vakmerő álomnak tartja ezt?

— Igen uram. — válaszolt Adelmá hüszkén. Miből meri következtetni s meg csak gondolni is azt, hogy én önnék egy légyvottot megengednék? Sörtöve annak töle elfordulni.

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenet.

P. S. (Makó) Köszönjük Szivesen látjuk más-nemü közölközésekkel is, főleg ha idejékorán kapjuk.

KÖZGAZDASÁG.

A csanádmezei gazdasági egy-letből.

(Saját tudósítónktól.)

A csanádmezei gazdasági egyesület múlt évi deczember hó 28-án délután Makón igazgató-választmányi gyűlést s a rákövetkező napou rendkívüli közgyűlést tartott, mely gyűlésekről következőkben kívánom értesíteni az „Aradi Közlöny”-t:

A választmányi gyűlés iránt igen élénk érdeklődött a választmány, mert az egyesület 1887. évi költségeloirányzatát a meghívókon az előző évtőlétl eltérőleg jelezte az el-nökség.

Simay Ede h. alelnök elnökle alatt jelen voltak: Lonovits József egyesület elnök főispán ur, Meskő Sándor alispán ur, J. usth Gyula, Becker János, P. Eckhárd Oszkár, Széll Ákos, Török Imre, Návay Imre, Kriván Dénes, Fejérváry Imre, Bartho, o m e d e s János, dr. Borotb-vás Dező választmányi tagok Raffay

Lajos egyll. pénztárnok és P á l l Sándor titkár.

Miután elnök a szép számmal egybegyűlt választmányi tagokat üdvözli és előadja, hogy a mai gyűlést tárgyal között legfontosabb az 1887. évi költségeloirányzat megállapítása, megkezdett az elnökség által betervezett tervezett tárgyalása s hosszabb, igen élénk eszmecseré után a következőképp állapította meg:

B e v é t e l:

1. Pénztári maradvány 1885. év végén:	1280 frt 36 kr.
2. 6000 frt takarékpénztárilag elhelyezett tőke után kamat:	200 frt.
3. tagsági díjakból:	2160 frt.
4. a mezőhegyesi ménés-inté-zettől lötenyésztési juta-lomdíj:	150 frt.
5. biztosítási díjjutalék:	200 frt.
6. löversenyek belépő díjaiból 20%:	25 frt.
Összesen:	4015 frt 36 kr.

K i a d á s:

1. Tökésítésre 1885. évi maradvány 1887. évi illetek:	1280 frt 36 kr.	200 frt.
összesen:	1480 frt 36 kr.	
2. titkár javadalmazására	400 frt.	
3. pénztárnok javadalmazására	100 frt	
4. lötenyésztési díjjutalékokra)		
5. bikák díjazására)		
6) úszók)	700 frt	
7) sertések)		
8) méhészetre)		
9) termény-egyművelés kiállításra	100 frt	
10) kiállítási költségekre	200 frt	
11) löversenyekre	150 frt	
12) nyomatványokra	170 frt	
13) postaköltségekre	60 frt	
14) kisorsolando tárgyak vásárlására	270 frt	
15) utazásokra	220 frt	
19) előre nem látottakra	165 frt	
Összesen:	4015 frt 36 kr.	

E szerint az egyesület az állatok díjazását utóbbi években megvont pénzbeli díjazást újbol emelte és a kisorsolni szokott tárgyak bevasárlására is 170 frttal többet irányzott elő, mint azt 1883. óta tenni szokta, mely években ezen ezimen 100 frt vététit fel a költségvetésekre.

A tenyészállat-vásárookra előirányzott 400 frt töröltetett, miután az egyesület ezen felajánlott segélyét dacára több rendbeli fölhi-vásnak, egy község sem kívánta igénybe venni. A költségvetés az 1887. évre előirányzott alakjában biztos tudomásunk szerint legjobban megfelelt a tagok óhájának s azért melegen ödvözöljük a választmány és közgyűlés ezen határozatát.

Titkár betervezte a szept. 12-én tartott löversenyről a löverseny-igazgatóság jelentését és az okt. 10-én es következő napjan a makói ipartestülettel együttesen rendezett gazdasági termény- és iparkiállításról a kiküldött rendező bizottság jelentését; mindkettő az 1886. évi számadások megvizsgálására kiküldött bizottsághoz utasított.

A löverseny-igazgatóság jelentéséből kitűnt, hogy a löversenyek 1886. évben a löverseny-alap javára tisztán 246 frt 97 krt eredményeztek, mit az 1885. évi 287 frt 2 kr. maradványhoz adva, 1886. év végén 533 frt 99 kr. marad a versenypénztárban a nevezett alap javára.

A gazdasági, termény- és iparkiállítás a y a g i e r e d m é n y é t illetőleg a jelentésből kitűnt, hogy az eddigi kiadások a bevételékel összehasonlítva, 398 frt 50 kr. marad a kiállítási pénztárban, melyből még a kiállítási oklevelek beszerzési és szétküldési költségeinek — mi körülbelül 100 frt tesz ki — levonása után 298 frt 50 kr. marad; ezen összeget a jövőben szintén az ipartestülettel közösen rendezendő kiállítások alapjál a makói ipartestület pénztárában fog kezeltetni s az egyesület részéről gyakorlatló ellenőrzéssel az egyleti titkár és pénztárnok bíztak meg.

Határozattal továbbá, hogy az egyes. gyűlések jegyzőkönyvei ezután beköthet könyvekbe íressanak be, ehhez képest Sár meze y Manónak azon indítványát illetőleg, miszerint az egyesület ezután nagyobb szabású lö- és szarvasmarha-vásárokat rendezzen, határozattal, hogy azok az állatképzések alkalmával fognak rendeztetni, midőn a hirdetések között ezen vásár megtartása is tudomására hozatik a gazdaközönségnek.

Több rendbeli folyó ügy elintézése után Becker János azon indítványra fogadtattot el, miszerint az egyesület, tekintve az arankának a heresekben tapasztalt káros elszaporodását, keresse meg a megye törvényhatóságát, miszerint megyei szabályrendelet alkotásával hasson oda, hogy az ártalmas növény irtása mindenki által büntetés terhe alatt eszközöltessék.

Az egyesületi alelnök eddig csak helyettesítve lévén, a választmányi gyűlés javaslatba hozza, hogy egy rendkívüli közgyűlést 1887. évi január 12-én délután 2 órára hívjon össze az elnökség, melynek tárgya leend az alelnök-választás.

Végül Sugár Béla egyleti tag ajánlataára Grén Alajos m. kövacsázi bérölő 10 ó frttal, G a á l Sándor Sziondáról, L ö r i n e z András Kovácsházáról, B o n e Mihály és H o r r á t h Mihály, Kaszaperről, C z a k ó Gáspár, P l a v e z József és Klein Mór Pusztá-Kunagótl 5—5 frttal a titkár ajánlataira tagokul vétettek fel.

A 29-én tartott rendkívüli közgyűlés az igazgató-választmány javaslatát, úgy a költségvet

